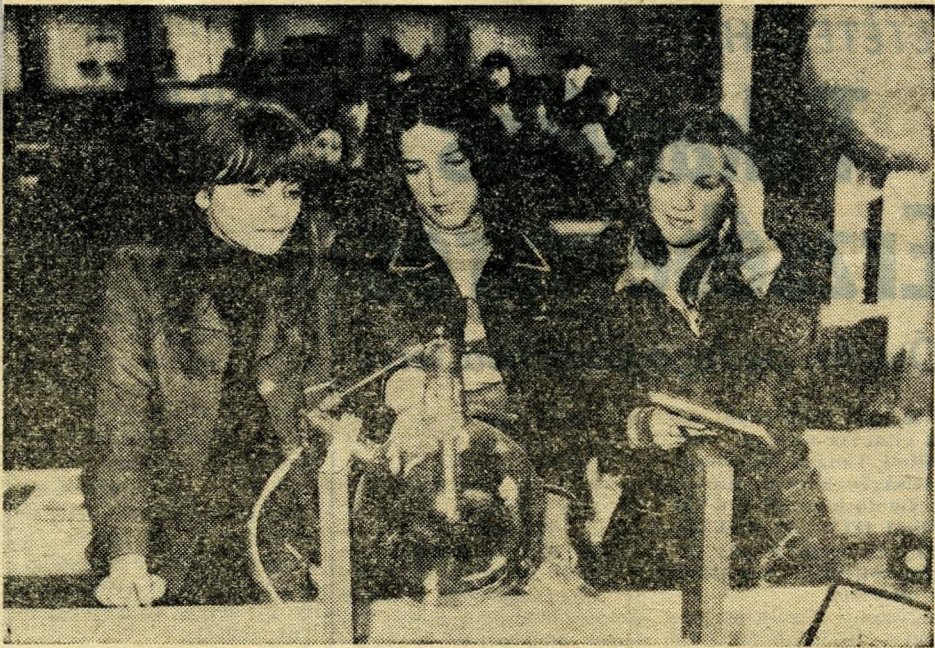

244

373

NAPIRENDEN: A GIMNÁZIUMOK NEMCSAK KÖZÉPISKOLÁS FOKON...

Szakosítás a természettudományok javára

A Fővárosi Tanács vezetői 1966-ban határozatot fogadtak el a középiskolai nevelő-oktató munka fejlesztéséről. Megszabták a gimnáziumok és a szakközépiskolák közötti arányt és sok más fontos intézkedést hagytak jóvá. Hogyan valósították meg a határozatot a gimnáziumokban? — erről számolt be a Városházán a művelődésügyi főosztály.

TOVÁBBTANULÁS

Ma Budapesten 42 gimnázium és 67 szakközépiskola van. Ez megfelel a 12 évvel ezelőtt kijelölt aránynak. A diákok 40 százaléka gimnáziumban, 60 százaléka szakközépiskolában tanul. Jelentősen nőtt a gimnáziumi szakosított osztályok száma — a természettudományos tárgyak javára. (Képviselet: fizikaóra a Leóvey Klára Gimnázium IV/a osztályában.)

Nagyobb arányban vettek fel a gimnáziumokba munkásgyerekeket. Tanulásukat megkönnyítette az új ösztöndíjrendszer. A legtehetségesebbeknek kollé-

giumokat, főiskolai előkészítő tanfolyamokat szerveztek. A külső negyedekben is megfelelően nőtt a szakosított osztályok aránya.

A gimnázium feladata, hogy előkészítse a fiatalokat a főiskolára, azoknak pedig, akik nem tanulnak majd tovább, megfelelő ismereteket és általános műveltséget adjon az elhelyezkedéshez. A legtöbb szülő azt reméli, hogy gyereke a gimnáziumi érettségi után főiskolán tanul. Az iskolákat aszerint rangsorolják, milyen arányban veszik fel onnan a diákokat az egyetemre. Sokat kifejeznek a számok: 1976-ban közvetlenül az érettségi után a tanulók 66 százaléka tett felvételi vizsgát — s bár a legtöbben megfeleltek —, a diákoknak csak 28 százalékat vettek fel. A gimnáziumok módot kaptak rá, hogy tizenkétféle munkakörben gyakorlati csoportot szervezzenek. Ezt a lehetőséget azonban még kevés helyen használták ki. Érettségi után sok diák szakmát tanul. Legvonzóbb a tévészerelő, az elektroműszerész, a fodrász és a kozmetikus pálya. A lányok az utóbbi időkig főként irodákban helyezkedtek el. Újabbban többen mennek el képesítés nélkül tanítani. Sok fiatal vár az egészségügy.

MUNKÁRA NEVELÉS

A művelődésügyi főosztály véleménye szerint az oktató-nevelő munka sokat fejlődött: sikerült felkelteni a diákok közéleti érdeklődését. Am az iskolák vezetői elégedetlenek

a munkára nevelés eredményével. Sok diák csak azt tanulja meg, amiből közvetlenül haszná szarmazik, vagyis ami elősegíti egyetemi felvételét. Ez nehezíti az általános műveltség megszerzését. Magas a mulasztott órák száma. A kísérletként bevezetett 12 napos üzemi munkán a többség fegyelmezetten dolgozik, de még sokat kell tenni, hogy a diákok kellően megbecsüljék és megszeressék a testi munkát.

A bukások száma elenyésző, csökkent a kimaradt diákok száma is. A tanulmányi versenyeken a budapesti gimnazisták jól megállják helyüket.

KÜLÖNBSÉGEK

Az oktató-nevelő munkában még nagy különbségek vannak az iskolák között. Az egyik ok, hogy a régi, gazdag hagyományú iskolák nagyobb arányban vonzzák a jól felkészült diákokat, s ezért könnyebb a legtehetségesebbek kiválasztása. Ezek a gimnáziumok a legkiválóbb tanárokat is összegyűjtik. Egyebek között ez magyarázza, hogy több iskolából az érettségizettek felét is felveszik, másutt pedig sokkal kedvezőtlenebb az arány.

A művelődésügyi főosztály most javaslatot terjesztett elő, hogy minden gimnáziumban meggyorsítsák az oktató-nevelő munka fejlesztését, s hogy ehhez megteremtsek a megfelelő feltételeket. Bővíteni kívánják az elhelyezkedést és a főiskolai tanulást segítő lehetőségeket is.